

Cauza C-579/21**Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

22 septembrie 2021

Instanța de trimitere:

Itä-Suomen hallinto-oikeus (Finlanda)

Data deciziei de trimitere:

21 septembrie 2021

Reclamant:

J. M.

Alte părți:

Responsabilul adjunct cu protecția datelor

Banca S

**ITÄ-SUOMEN HALLINTO-
OIKEUS****DECIZIE
INTERLOCUTORIE**

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

**Obiectul
procedurii:**Cerere de decizie preliminară adresată Curții de Justiție a
Uniunii Europene în temeiul articolului 267 din Tratatul
privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**Reclamant**

J. M.

Alte părțiResponsabilul adjunct cu protecția datelor
Banca S**Decizia atacată**Decizia Responsabilului adjunct cu protecția datelor din 4
august 2020 [omissis]

Obiectul procedurii principale și situația de fapt relevantă

- 1 În procedura aflată pe rolul Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale), se pune problema modului în care trebuie să fie interpretat articolul 4 punctul 1 și articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).
- 2 Procedura principală privește interpretarea noțiunii de „date cu caracter personal”, precum și dreptul de acces al persoanei vizate la datele care au fost colectate în privința sa. J. M., care a formulat acțiunea în fața Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale), a lucrat în calitate de angajat în cadrul Banca S (denumită în continuare „banca”). Totodată, J. M. era client al băncii. Potrivit informațiilor furnizate de el, J. M. ar fi luat cunoștință, în anul 2014, de faptul că, în perioada cuprinsă între 1 noiembrie și 31 decembrie 2013, în cursul căreia a lucrat la bancă, i-au fost verificate propriile date de client. J. M. bănuiește că motivele verificării datelor sale nu erau deplin legitime. Prin scrisoarea din 29 mai 2018, acesta a solicitat băncii să îi furnizeze informații care indicau identitatea persoanelor care i-au prelucrat datele de client în perioada cuprinsă între 1 noiembrie și 31 decembrie 2013, precum și să îl informeze cu privire la scopul prelucrării datelor sale de client. Între timp, J. M. a fost concediat de către bancă. J. M. și-a motivat solicitarea de informații prin faptul că dorea, în special, să clarifice motivele concedierii sale.
- 3 În răspunsul său către J. M. din 30 august 2018, banca, în calitate de operator, a refuzat să furnizeze informații cu privire la numele angajaților care au prelucrat datele sale de client. Potrivit băncii, dreptul de a verifica datele proprii, prevăzut la articolul 15 din Regulamentul general privind protecția datelor, nu se aplică datelor de autentificare în sistemul informatic al băncii. Informațiile solicitate ar constitui date cu caracter personal ale angajatului care a prelucrat datele, nu ale clientului. În răspunsul adresat domnului J. M., banca, în calitate de operator, a anunțat că, pentru a disipa neînțelegerile, va furniza explicații suplimentare privind datele de autentificare în sistem. Potrivit acestor explicații, auditul intern al băncii a investigat, în anul 2014, prelucrarea datelor de client ale lui J. M. în perioada 1 noiembrie-31 decembrie 2013. Auditul intern ar fi concluzionat că, în perioada solicitată, patru angajați ai băncii au prelucrat datele lui J. M., iar prelucrarea datelor ar fi avut loc în contextul prelucrării datelor unui alt client al băncii, cu care J. M. ar fi avut o legătură la momentul la care a tratat chestiunea. Din datele celui alt client a rezultat că o persoană cu numele J. M. se afla într-un raport obligațional cu aceasta în calitate de debitor. Dat fiind că, la același moment, la bancă, J. M. era responsabil, în calitate de consilier de clientelă, pentru acest client, banca ar fi trebuit să stabilească dacă debitorul în cauză era J. M. și, prin urmare, dacă era posibil să existe un conflict de interese inadmisibil. Potrivit băncii, clarificarea cazului necesita de asemenea prelucrarea datelor lui J. M. și fiecare lucrător al băncii care a prelucrat datele sale a dat o declarație, în contextul

auditului intern, cu privire la motivele prelucrării datelor. În plus, banca a declarat că nu îl suspecta pe J. M. de un comportament culpabil în ceea ce privește prelucrarea datelor efectuată în anul 2013 în cadrul băncii.

- 4 J. M. a sesizat cu această chestiune autoritatea națională de supraveghere, și anume Biroul responsabilului cu protecția datelor, solicitând acestuia din urmă să dea dispoziții băncii să comunice informațiile solicitate. În opinia lui J. M., orice persoană are un drept de [acces la] chestiuni și informații care o privesc. Informațiile privind prelucrarea datelor de client nu ar constitui în mod direct date proprii ale unei persoane, ci ar fi direct legate de prelucrarea corectă a datelor unei persoane și de siguranța acestei prelucrări. În cazul în care o persoană nu ar avea dreptul de a obține informațiile respective, persoana vizată nu ar avea niciun mijloc efectiv de a obține verificarea aspectului dacă datele care o privesc au făcut obiectul unei prelucrări conforme.
- 5 Prin decizia din 4 august 2020 [omissis], Responsabilul adjunct cu protecția datelor a respins cererea lui J. M. de acces la informațiile băncii solicitate de el. Așadar, Responsabilul adjunct cu protecția datelor nu a dat băncii în calitate de operator dispoziții în sensul articolului 58 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul general privind protecția datelor să respecte cererea lui J. M. de a-și exercita drepturile în temeiul acestui regulament. În decizia sa, Responsabilul adjunct cu protecția datelor a constatat că solicitările lui J. M. constituiau în realitate o cerere de acces la datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor. În decizia sa, Responsabilul adjunct cu protecția datelor a făcut trimitere la practica sa decizională anterioară, potrivit căreia datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor nu sunt, *per se*, date privind clienții, ci date privind lucrătorii care au prelucrat datele clienților. Prin urmare, datele cuprinse în registrul de autentificare a utilizatorilor au fost considerate ca neintrând sub incidența dreptului de acces prevăzut la articolul 26 din Legea privind datele cu caracter personal (523/1999)¹, care era anterior în vigoare în dreptul național. Astfel, dreptul de examinare a datelor de autentificare în sistem ar fi fost rezervat, în afara domeniului de aplicare al legilor speciale, persoanelor care au prelucrat ele însele datele cu caracter personal conținute în sistemul de fișiere. În continuare, Responsabilul adjunct cu protecția datelor apreciază că, în cadrul aplicării Regulamentului general privind protecția datelor, datele de autentificare în sistem trebuie să fie considerate date care privesc tocmai lucrătorii care au prelucrat datele clienților și că, prin urmare, datele de autentificare în sistem nu constituie date referitoare la J. M., în raport cu care el ar dispune de un drept de acces în conformitate cu articolul 15 din regulamentul menționat.
- 6 Prin acțiunea formulată la Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale), J. M. solicită anularea deciziei Responsabilului adjunct cu protecția datelor. J. M. consideră că, în temeiul Regulamentului general privind protecția datelor, are dreptul să obțină informații cu privire la identitatea

¹ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/kumotut/1999/19990523>

persoanelor care au examinat datele sale în cadrul băncii, precum și cu privire la statutul acestora. Aceste informații ar fi necesare pentru a dovedi o încălcare a protecției datelor cu caracter personal de către operator. Operatorul ar trebui să fie în măsură să dovedească că prelucrarea datelor cu caracter personal ale lui J. M. a fost legală, adecvată și transparentă. Declarația dată de operatorul însuși referitoare la prelucrarea datelor lui J. M. nu ar îndeplini cerințele Regulamentului general privind protecția datelor.

- 7 Responsabilul adjunct cu protecția datelor a reafirmat, în fața hallinto-oikeus că informațiile solicitate priveau tocmai lucrătorii care prelucraseră datele de client și că, prin urmare, dreptul de acces al persoanei vizate nu se extinde la aceste informații.
- 8 În declarația sa privind proiectul cererii de decizie preliminară, banca a declarat că datele de autentificare în sistem solicitate de J. M. nu erau date cu caracter personal ale lui J. M., motiv pentru care astfel de informații nu puteau intra sub incidența dreptului de acces prevăzut de Regulamentul general privind protecția datelor.

Dreptul și jurisprudența națională

Legea privind protecția datelor (1050/2018)

- 9 Potrivit articolului 1 din Legea privind protecția datelor, această lege concretizează și completează Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și aplicarea sa la nivel național.
- 10 Potrivit articolului 30 din această lege, normele referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal ale lucrătorilor, la testele și la controalele care trebuie efectuate asupra lucrătorilor și la cerințele care trebuie respectate în cadrul acestora, precum și la supravegherea tehnică la locul de muncă și la consultarea și la deschiderea e-mailurilor unui lucrător sunt cuprinse în Legea privind protecția vieții private în viața profesională (759/2004).
- 11 În temeiul articolului 34 alineatul (1) din legea menționată, persoana vizată nu are un drept de acces la datele colectate în privința sa, în sensul articolului 15 din Regulamentul general privind protecția datelor, în măsura în care:
 - 1) divulgarea datelor ar putea aduce atingere securității naționale, apărării și ordinii publice sau prevenirii sau cercetării infracțiunilor;
 - 2) divulgarea datelor ar putea reprezenta un risc serios pentru sănătatea sau pentru îngrijirea persoanei vizate sau pentru drepturile persoanei vizate sau ale unui terț sau

3) datele cu caracter personal sunt utilizate în cadrul activităților de supraveghere și de control, iar nedivulgarea datelor este necesară pentru protejarea unui interes economic sau financiar important al Finlandei sau al Uniunii Europene.

- 12 În conformitate cu alineatul (2) al aceleiași dispoziții, în cazul în care numai o parte a datelor menționate la alineatul (1) nu intră sub incidența dreptului prevăzut la articolul 15 din Regulamentul general privind protecția datelor, persoana vizată are drept de acces la toate celelalte date care o privesc.
- 13 În conformitate cu alineatul (3) al aceleiași dispoziții, persoanei vizate trebuie să îi fie comunicate motivele restricției, în măsura în care acest lucru nu periclitează obiectivul restricției.
- 14 În conformitate cu alineatul (4) al aceleiași dispoziții, în măsura în care persoana vizată nu are un drept de acces la datele colectate în privința sa, la cererea persoanei vizate, datele menționate la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor trebuie să fie puse la dispoziția responsabilului cu protecția datelor.

Legea privind protecția vieții private în viața profesională (759/2004)

- 15 În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din secțiunea 2 a Legii privind protecția vieții private în viața profesională (347/2019), angajatorul este obligat să informeze în prealabil lucrătorul despre obținerea datelor necesare pentru stabilirea bunei sale reputații. Cu ocazia verificării solvabilității lucrătorului, angajatorul trebuie, în plus, să informeze lucrătorul cu privire la registrul din care sunt obținute informațiile privind creditul. În cazul în care datele referitoare la lucrător au fost colectate de la o altă persoană decât lucrătorul însuși, angajatorul trebuie să comunice lucrătorului datele obținute înainte de a le utiliza în deciziile privind lucrătorul. Obligațiile operatorului de a pune date la dispoziția persoanei vizate, precum și dreptul de acces al persoanei vizate la date sunt reglementate în capitolul III din Regulamentul general privind protecția datelor.

Legislație specială privind dreptul de acces la datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor

- 16 În Finlanda, înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor, dreptul de acces la datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor era prevăzut doar în legi speciale. Astfel de legi speciale sunt Legea privind prelucrarea electronică a datelor clienților în domeniul social și al sănătății (159/2007)², precum și Legea privind sistemul de informații demografic și

² Finlex: <https://finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070159>

serviciile de certificare ale Institutului pentru informații digitale și demografice (661/2009)³.

Jurisprudența Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) (KHO)

- 17 În Finlanda, Korkein hallinto-oikeus (Curtea Administrativă Supremă) a adoptat decizii preliminare cu privire la activitatea autorităților publice în legătură cu aplicarea Legii privind caracterul public al activității autorităților publice (denumită în continuare „Legea privind libertatea de informare”, 621/1999). Înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor, KHO a constatat, de exemplu, în decizia sa din 5 aprilie 2014 (KHO: 2014: 69), că datele de autentificare în sistem, care trebuiau ținute secrete, nu priveau persoana care solicitase informații privind datele de autentificare în sistem, ci utilizatorii sistemelor informatice. În plus, KHO a constatat totuși că declarațiile poliției nu au arătat că punerea la dispoziție a datelor de autentificare în sistem ar fi pus în pericol îndeplinirea misiunilor poliției sau securitatea agenților de poliție astfel încât un interes public sau privat extrem de important, în sensul articolului 11 alineatul (2) punctul 1 din Legea privind libertatea de informare, să se opună comunicării informațiilor. Persoana vizată avea, așadar, dreptul, în calitate de parte la procedură, să obțină aceste date de autentificare în sistem de la organul de poliție.
- 18 După intrarea în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor, KHO a constatat, într-o decizie din 11 iunie 2020 (KHO:2020:72), că tribunalul administrativ ar fi trebuit să judece acțiunea introdusă împotriva unei decizii administrative – și anume, a administrației fiscale – considerând-o nu doar o cauză privind caracterul public al unor documente oficiale, ci, și o cauză referitoare la dreptul de acces al persoanei vizate, în temeiul dispozițiilor Regulamentului general privind protecția datelor. KHO a constatat că se impunea anularea deciziei și trimiterea cauzei la tribunalul administrativ spre rejudecare ca fiind o cauză în materie de protecție a datelor. Procedura este încă pendinte la momentul introducerii prezentei cereri de decizie preliminară.

Dispoziții de drept al Uniunii pertinente pentru soluționarea litigiului

Regulamentul general privind protecția datelor

- 19 Potrivit considerentului (60) al Regulamentului general privind protecția datelor, principiile prelucrării echitabile și transparente impun ca persoana vizată să fie informată cu privire la existența unei operațiuni de prelucrare și la scopurile acesteia. Operatorul ar trebui să furnizeze persoanei vizate orice informații suplimentare necesare pentru a asigura o prelucrare echitabilă și transparentă, ținând seama de circumstanțele specifice și de contextul în care sunt prelucrate datele cu caracter personal.

³ Finlex: <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2009/20090661>

- 20 Potrivit considerentului (63) al Regulamentului general privind protecția datelor (rectificare [a versiunii în limba finlandeză] în JO 2021, L 74 din 4 martie 2021), o persoană vizată ar trebui să aibă drept de acces la datele cu caracter personal colectate care o privesc și ar trebui să își exercite acest drept cu ușurință și la intervale de timp rezonabile, pentru a fi informată cu privire la prelucrare și pentru a verifica legalitatea acesteia. Acest lucru include dreptul persoanelor vizate de a avea acces la datele lor privind sănătatea, de exemplu datele din registrele lor medicale conținând informații precum diagnostice, rezultate ale examinărilor, evaluări ale medicilor curanți și orice tratament sau intervenție efectuată. Orice persoană vizată ar trebui, prin urmare, să aibă dreptul de a cunoaște și de a i se comunica în special scopurile în care sunt prelucrate datele, dacă este posibil perioada pentru care se prelucrează datele cu caracter personal, destinatarii datelor cu caracter personal, logica de prelucrare automată a datelor cu caracter personal și, cel puțin în cazul în care se bazează pe crearea de profiluri, consecințele unei astfel de prelucrări. Dacă acest lucru este posibil, operatorul de date ar trebui să poată furniza acces de la distanță la un sistem sigur, care să ofere persoanei vizate acces direct la datele sale cu caracter personal. Acest drept nu ar trebui să aducă atingere drepturilor sau libertăților altora, inclusiv secretului comercial sau proprietății intelectuale și, în special, drepturilor de autor care asigură protecția programelor software. Cu toate acestea, considerațiile de mai sus nu ar trebui să aibă drept rezultat refuzul de a furniza toate informațiile persoanei vizate. Atunci când operatorul prelucrează un volum mare de informații privind persoana vizată, operatorul ar trebui să poată solicita ca, înainte de a îi fi furnizate informațiile, persoana vizată să precizeze informațiile sau activitățile de prelucrare la care se referă cererea sa.
- 21 În temeiul articolului 4 punctul 1 din regulament, „date cu caracter personal” înseamnă orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă (denumită în continuare „persoana vizată”); este considerată identificabilă o persoană fizică care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator online, sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale.
- 22 La alineatul (1) literele (a) și (f) și la alineatul (2) de la articolul 5 din regulament se menționează:
- (1) Datele cu caracter personal sunt:
- a) prelucrate în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată („legalitate, echitate și transparență”);
- [...]
- (f) prelucrate într-un mod care asigură securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau

ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („integritate și confidențialitate”).

(2) Operatorul este responsabil de respectarea alineatului (1) și poate demonstra această respectare („responsabilitate”).

23 În temeiul articolului 15 alineatul (1) din regulament, persoana vizată are dreptul de a obține din partea operatorului o confirmare că se prelucrează sau nu date cu caracter personal care o privesc și, în caz afirmativ, acces la datele respective și la următoarele informații: (rectificare [a versiunii în limba finlandeză] în JO 2021, L 74 din 4 martie 2021):

- (a) scopurile prelucrării;
- (b) categoriile de date cu caracter personal vizate;
- (c) destinatarii sau categoriile de destinatari cărora datele cu caracter personal le-au fost sau urmează să le fie divulgate, în special destinatari din țări terțe sau organizații internaționale;

24 În temeiul articolului 24 [omissis] alineatul (1) din regulament, operatorul, ținând seama de natura, domeniul de aplicare, contextul și scopurile prelucrării, precum și de riscurile cu grade diferite de probabilitate și de gravitate pentru drepturile și libertățile persoanelor fizice, pune în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a garanta și a fi în măsură să demonstreze că prelucrarea se efectuează în conformitate cu acest regulament. Respectivele măsuri se revizuiesc și se actualizează dacă este necesar.

25 Articolul 88 (rectificare [a versiunii în limba germană] în JO 2018, L 127, p. 2) din regulament prevede, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul ocupării forței de muncă:

(1) Prin lege sau prin acorduri colective, statele membre pot prevedea norme mai detaliate pentru a asigura protecția drepturilor și a libertăților cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților în contextul ocupării unui loc de muncă, în special în scopul recrutării, al îndeplinirii clauzelor contractului de muncă, inclusiv descărcarea de obligațiile stabilite prin lege sau prin acorduri colective, al gestionării, planificării și organizării muncii, al egalității și diversității la locul de muncă, al asigurării sănătății și securității la locul de muncă, al protejării proprietății angajatorului sau a clientului, precum și în scopul exercitării și beneficiilor, în mod individual sau colectiv, de drepturile și beneficiile legate de ocuparea unui loc de muncă, precum și pentru încetarea raporturilor de muncă.

(2) Aceste norme includ măsuri corespunzătoare și specifice pentru garantarea demnității umane, a intereselor legitime și a drepturilor fundamentale ale persoanelor vizate, în special în ceea ce privește transparența prelucrării, transferul

de date cu caracter personal în cadrul unui grup de întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi implicate într-o activitate economică comună și sistemele de monitorizare la locul de muncă.

Jurisprudența Curții de Justiție pertinentă pentru soluționarea litigiului

- 26 Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale) nu are cunoștință despre o jurisprudență a Curții referitor la interpretarea Regulamentului general privind protecția datelor într-o situație similară. Întrucât Regulamentul general privind protecția datelor nu a restrâns noțiunea de „date cu caracter personal”, tribunalul administrativ a examinat jurisprudența Curții referitoare la Directiva 95/[4]6/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (Directiva privind protecția datelor).
- 27 Curtea a interpretat dreptul de acces prevăzut la articolul 12 din Directiva privind protecția datelor în Hotărârea pronunțată în cauza C-553/07, Rijkeboer (EU:C:2009:293). Această cauză privea o situație de fapt în care unei persoane îi fusese refuzat accesul la informațiile referitoare la comunicarea datelor sale personale făcută unor terțe persoane în cursul celor doi ani anteriori cererii de informare formulate de aceasta. Curtea a constatat că, pentru aprecierea întinderii dreptului de acces care este garantat de directivă, trebuie mai întâi să se determine datele la care se raportează dreptul de acces și să se facă referire apoi la scopul articolului 12 litera (a) din directivă, examinat în lumina obiectivelor acesteia din urmă (punctul 40 din hotărârea menționată). Două categorii de date au jucat un rol în cauza judecată de Curte. Prima privea date cu caracter privat deținute de comună cu privire la o persoană, cum ar fi numele și adresa acesteia, care formează, în speță, date de bază. Curtea a statuat că aceste date constituiau „date cu caracter personal”, în sensul articolului 2 litera (a) din directivă, în măsura în care era vorba despre informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă. A doua categorie avea legătură cu informațiile referitoare la destinatarii sau categoriile de destinatari cărora le- au fost comunicate aceste date, precum și la conținutul acestora din urmă și se referă, prin urmare, la prelucrarea datelor de bază (punctele 41-43 din hotărârea menționată).
- 28 Potrivit Curții de Justiție, dreptul la respectarea vieții private presupune ca persoana vizată să poată să se asigure că datele sale cu caracter personal sunt prelucrate în mod exact și legal, cu alte cuvinte, în special, că datele de bază care o privesc sunt exacte și sunt adresate unor destinatari autorizați să le prelucreze. Astfel cum se menționează în considerentul (41) al directivei, pentru a putea efectua verificările necesare, persoana vizată trebuie să dispună de un drept de acces la datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării. În această privință, articolul 12 litera (a) din directivă prevede un drept de acces la datele de bază, precum și la informațiile referitoare la destinatarii sau la categoriile de destinatari cărora le sunt comunicate datele. În opinia Curții, acest drept de acces

este necesar pentru a- i permite persoanei vizate să exercite drepturile prevăzute la articolul 12 literele (b) și (c) din directivă, și anume, în cazul în care prelucrarea datelor sale nu ar respecta dispozițiile acestei directive, dreptul de a obține de la operator rectificarea, ștergerea sau blocarea datelor sale [litera (b)] sau dreptul de a obține de la operator notificarea terților cărora datele le- au fost comunicate cu privire la această rectificare, ștergere sau blocare, dacă această notificare nu se dovedește imposibilă sau nu presupune un efort disproporționat [litera (c)] (punctele 49-50 din hotărârea menționată).

- 29 Curtea a constatat că domeniul de aplicare al Directivei privind protecția datelor este foarte larg, iar datele cu caracter personal vizate de această directivă sunt variate (punctul 59 din hotărâre).
- 30 Curtea a interpretat noțiunea de „date cu caracter personal”, în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva privind protecția datelor, în Hotărârea pronunțată în cauza C-434/16, Nowak (EU:C:2017:994). Această cauză privea o situație în care o autoritate națională de supraveghere a refuzat unei persoane accesul la o foaie de examinare corectată de la un examen la care participase această persoană, pentru motivul că informațiile pe care aceasta le conținea nu constituiau date cu caracter personal. Curtea a considerat, în hotărârea sa, că utilizarea expresiei „orice informație” în contextul definiției noțiunii de „date cu caracter personal” prevăzute la articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46 reflectă obiectivul legiuitorului Uniunii de a conferi acestei noțiuni o semnificație largă. Această noțiune nu ar fi limitată la informații sensibile sau private, ci ar cuprinde în mod potențial orice tip de informații, atât obiectivă, cât și subiectivă, sub formă de opinii sau de aprecieri, cu condiția ca acestea să constituie informații „referitoare” la persoana în discuție. Această din urmă condiție este îndeplinită atunci când, ca urmare a conținutului, a scopului sau a efectului său, informația este legată de o persoană determinată (punctele 34-35 din Hotărârea Nowak).
- 31 În opinia Curții, constatarea că observațiile examinatorului referitoare la răspunsurile furnizate de candidat în cadrul examenului constituie informații care, ca urmare a conținutului, a finalității și a efectului lor, sunt legate de acest candidat nu este infirmată de faptul că aceste observații constituie de asemenea informații referitoare la examinator (punctul 44 din Hotărârea Nowak).
- 32 Curtea a statuat de asemenea că negarea calificării drept „date cu caracter personal” a informațiilor cu privire la un candidat, conținute în răspunsurile furnizate în cadrul unui examen profesional și în observațiile examinatorului referitoare la acestea ar avea drept consecință sustragerea integrală a acestor informații de la respectarea principiilor și a garanțiilor în materie de protecție a datelor cu caracter personal, în special a principiilor referitoare la calitatea unor asemenea date și la legitimitatea prelucrării lor, stabilite la articolele 6 și 7 din Directiva 95/46, precum și a drepturilor de acces, de rectificare și de opoziție ale persoanei vizate, prevăzute la articolele 12 și 14 din această directivă, și a controlului exercitat de autoritatea de supraveghere în temeiul articolului 28 din această directivă (punctul 49 din Hotărârea Nowak).

- 33 Curtea a statuat în hotărârea sa că articolul 2 litera (a) din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, răspunsurile scrise furnizate de un candidat în cadrul unui examen profesional și eventualele observații ale examinatorului referitoare la aceste răspunsuri constituie date cu caracter personal, în sensul acestei dispoziții.

Necesitatea unei decizii preliminare

- 34 În opinia Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale), procedura privește interpretarea noțiunii de „date cu caracter personal”, în sensul articolului 4 punctul 1 din Regulamentul general privind protecția datelor, și dreptul persoanei vizate, prevăzut la articolul 15 alineatul (1), de a solicita accesul la datele cu caracter personal care o privesc, colectate de operator.
- 35 Respectarea vieții private, protejată de Regulamentul general privind protecția datelor, impune ca datele cu caracter personal să fie prelucrate, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) din acesta, în mod legal, echitabil și transparent față de persoana vizată, precum și, potrivit literei (f) de la același alineat, astfel încât să asigure o securitate adecvată a datelor cu caracter personal, în special protejându-le împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale. În continuare, conform alineatului (2) de la acest articol, operatorul este responsabil de respectarea alineatului (1) și poate demonstra această respectare („responsabilitate”). Pentru a-și îndeplini această responsabilitate, operatorul trebuie să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor, pentru a garanta și a dovedi că prelucrarea este efectuată în conformitate cu Regulamentul general privind protecția datelor. Pentru aceste motive, operatorii responsabili de prelucrare vor include datele de autentificare în sistem referitoare la persoanele care au prelucrat datele cu caracter personal ale persoanelor vizate și la [momentul] prelucrării datelor cu caracter personal.
- 36 Persoana vizată are dreptul, în temeiul articolului 15, de a obține, din partea operatorului responsabil de prelucrare, o confirmare a faptului că datele cu caracter personal care o privesc sunt sau nu sunt prelucrate și, în cazul în care astfel de date cu caracter personal sunt prelucrate, de a avea acces la aceste date cu caracter personal și la scopul prelucrării, la [categoriile de date cu caracter personal] vizate, precum și la destinatarii și la categoriile de destinatari ai acestor date. Totuși, acest articol nu permite să se stabilească dacă informațiile colectate de operator în conformitate cu obligația care îi revine în temeiul articolului 24 alineatul (1) din regulamentul, din care rezultă identitatea persoanelor care au prelucrat datele cu caracter personal ale persoanei vizate și momentele prelucrării datelor cu caracter personal, trebuie considerate informații în sensul articolului 15 alineatul (1), la care persoana vizată are un drept de acces sau exclusiv date cu caracter personal ale persoanelor care au prelucrat datele cu caracter personal, la care persoana vizată nu are un drept de acces.

- 37 În considerentul (9) al Regulamentului general privind protecția datelor, se constată că obiectivele și principiile Directivei 95/46/CE rămân solide, dar aceasta nu a prevenit fragmentarea modului în care protecția datelor este pusă în aplicare în Uniune, insecuritatea juridică sau percepția publică larg răspândită conform căreia există riscuri semnificative pentru protecția persoanelor fizice, în special în legătură cu activitatea online. În continuare, în considerentul (10) al Regulamentului general privind protecția datelor, se constată că normele în materie de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal ar trebui să fie aplicate în mod consecvent și omogen în întreaga Uniune.
- 38 Problema care se ridică în această procedură este aceea dacă J. M. are efectiv posibilitatea de a se asigura cu privire la legalitatea prelucrării datelor sale cu caracter personal. Datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor și înregistrarea acestora conțin totodată informații cu privire la faptul că datele cu caracter personal prelucrate au fost verificate (factorul de conținut) și este probabil ca utilizarea lor să afecteze drepturile sale întemeiate pe protecția vieții private (componenta de efect). Dreptul de acces al persoanei vizate este un element esențial al drepturilor pe care Regulamentul general privind protecția datelor le garantează persoanei vizate, iar exercitarea acestui drept precedă adesea exercitarea altor drepturi prevăzute de Regulamentul general privind protecția datelor, astfel cum sunt, de exemplu, căile de atac reglementate la capitolul VIII. Astfel, de exemplu, numai dreptul de a depune o plângere la o autoritate de supraveghere, conferit oricărei persoane vizate prin articolul 77 din Regulamentul general privind protecția datelor, nu constituie un mijloc suficient pentru a garanta în mod uniform în cadrul Uniunii Europene toate drepturile menționate anterior ale persoanei vizate. Decizia preliminară a Curții este necesară, întrucât din Regulamentul general privind protecția datelor nu reiese cu claritate dacă persoana vizată are doar un drept de acces la propriile date de client propriu-zise și la eventuale mențiuni aferente acestora sau, de asemenea, la informații referitoare la identitatea persoanelor care au prelucrat datele sale de client, momentul la care și scopul în care au prelucrat aceste date. În această procedură, poziția autorului prelucrării datelor trebuie apreciată în raport cu poziția persoanei vizate, care își exercită dreptul de acces. Dacă drepturile persoanelor vizate de a solicita acces la diferite informații colectate de operator ar fi diferite în funcție de statul membru, persoanele respective ar fi tratate în mod diferit în funcție de locul de reședință și de cetățenie.
- 39 De asemenea, autoritatea națională de supraveghere, și anume responsabilul adjunct pentru protecția datelor, a susținut necesitatea de a adresa o cerere de decizie preliminară la Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cadrul acestei proceduri.

Întrebările preliminare

- 40 Itä-Suomen hallinto-oikeus (Tribunalul Administrativ al Finlandei Orientale) a hotărât să suspende procedura și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară în temeiul articolului 267 TFUE:
- 1) Dreptul de acces conferit persoanei vizate în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor coroborat cu [noțiunea] de „date cu caracter personal” în sensul articolului 4 punctul 1 din acest regulament trebuie interpretat în sensul că informațiile colectate de operator din care reiese identitatea persoanelor care au prelucrat datele cu caracter personal ale persoanei vizate, momentul la care și scopul în care au prelucrat aceste date, nu constituie informații cu privire la care persoana vizată dispune de un drept de acces, în special întrucât acestea sunt date care privesc lucrătorii operatorului?
 - 2) În ipoteza în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, iar persoana vizată nu are, în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul general privind protecția datelor, dreptul de acces la informațiile menționate în această întrebare, întrucât acestea nu constituie „date cu caracter personal” ale persoanei vizate în sensul articolului 4 punctul 1 din acest regulament, este necesar, în speță, să se ia în considerare de asemenea informațiile la care persoana vizată are un drept de acces în temeiul articolului 15 alineatul (1) literele (a)-(h) din acest regulament:
 - a) Cum trebuie interpretat scopul prelucrării în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (a) din perspectiva întinderii dreptului de acces al persoanei vizate, cu alte cuvinte scopul prelucrării poate justifica un drept de acces la datele de autentificare în sistem ale utilizatorilor, colectate de operator, astfel cum sunt, printre altele, informații referitoare la date cu caracter personal ale persoanelor care prelucrează, momentul și scopul prelucrării datelor cu caracter personal?
 - b) În acest context, persoanele care au prelucrat datele de client ale lui J. M. pot fi considerate, pe baza anumitor criterii, destinatari ai datelor cu caracter personal în sensul articolului 15 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul general privind protecția datelor, în privința cărora persoana vizată ar avea dreptul de a obține acces?
 - 3) Faptul că în discuție este o bancă, care desfășoară o activitate reglementată, sau că J. M. a lucrat pentru bancă, fiind concomitent clientul acesteia prezintă relevanță pentru procedură?

- 4) Este relevant, pentru aprecierea întrebărilor adresate mai sus, faptul că datele lui J. M. au fost prelucrate înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului general privind protecția datelor?

[*omissis*]

DOCUMENT DE LUCRU